

מראה "מעשה מרכבה".

1. מאיזה שבט היה יחזקאל, היכן ניבא ומתי?

יחזקאל הכהן, ניבא בארץ בבל¹, לגולים שהיו ליד נהר כבר.

בה' בחודש הרביעי, בשנה ה-30 ליובל האחרון, שהיא גם השנה ה-5 לגלות יהויכין (יחזקאל גלה עם גלות יהויכין, 11 שנים לפני החורבן. א"כ הנבואה היתה 6 שנים קודם החורבן).

2. כיצד נקרא מראה הנבואה שראה?

מעשה מרכבה.

3. והנה רוח סערה באה מן הצפון. מה הביאה הרוח סערה יחד עימה?

א. ענן גדול. ב. אש מתלקחת. (בוערת בחזק)

ג. נוגה סביב האש (כעין המראה הזוהר שסביב האש).

ד. חשמל שבתוך האש. (האש הבהירה או הכחולה

שסביב לפתילה).

4. מה ראה מתוך החשמל?

דמות 4 חיות הדומות לגוף של אדם.

5. כיצד נראו הפנים של החיות?

לכל חיה 4 פנים: א. פני אדם מקדימה. ב. פני אריה מימין. ג. פני שור משמאל. ד. פני נשר מאחור.

6. תאר עוד את דמות החיות.

א. החיות היו בעלי רגל ישרה (ללא פרקים כמו

בברד). ב. כף הרגל היתה עגולה כמו של עגל.

ג. לכל חיה 4 כנפיים (שתיים - חוברות כנגד הפנים

וכך מכסות אותם, ועוד שתיים מכסות את הגוף)

ד. מתחת לכל כנף² - יד.

7. מה היה נוצץ כנחושת קלל?

רגליהם וכף רגליהם, היו זוהרים כנחושת

מבריקה.

8. מה מוליך אות החיות, וכיצד הן מסתובבות?

הרוח³ מוליכה את החיות, ואינם צריכות

להסתובב, מפני שלכל צד יש פנים. (י"אל עבר פני

ילכו).

9. מי בוער כלפידים, ומה דומה למראה בָּזָק?

דמות החיות דומה גם, לגחלי אש ה**בוערים**

כלפידים, ולאש זו היה מסביבה נוגה, וממנה

יוצאים ברקים.

ריצתם המהירה והחזרה למקומם של החיות,

משולה למהירות **מראה הבזק**

(בזק = ברק).

10. מה נמצא מתחת לכל חיה? אופן. (גלגל)

11. כיצד נראים האופנים? א. כעין תרשיש (אבן יקרה). ב. רחבים ("יַגְבִּיקוּ"). ג. גבוהים ("יַגְבִּיבָה לְהִסִּים"). ד. רוחבם היה מלא עיניים.

ה. אופן בתוך אופן (גלגל בתוך גלגל, כך שיכולים

להתגלגל לכל כיוון בלי להסתובב; כמו כדור).

ו. גורמים ליראה.

12. מה גורם לאופנים ללכת?

אותה הרוח של החיות.

13. מה נמצא מעל ראשי החיות?

הרקיע, הנראה כעין קרח נורא.

14. לאילו קולות דומים קולות הכנפיים?

א. קול מים רבים. ב. כקול ש-די. ג. קול המולה

כקול מחנה (קול המָּהָ, של מחנה שיש בו המון אנשים).

15. מתי מתרפות הכנפיים? כשנעמדות ונעצרות.

16. ממה עשוי מראה הכסא שמעל לרקיע?

הכסא מאבן ספיר (אבן יקרה).

17. כיצד היתה דמות האדם שעל הכסא?

(הדמות שראה, היא דמות כבוד ה'; פסי' כח')

ממתניו ולמעלה נראה מראה חשמל, ומסביבו

מראה אש.

ממתניו ולמטה נראה מראה אש, ומסביבו

מראה נוגה בצבעי הקשת ביום מעונן.

18. מה קרה ליחזקאל מהמראות? מרוב

השתוממותו על המראה - נפל על פניו.

1

² "על ארבעת רבעיהם" - הואיל ויש לחיה 4 צדדים, קורא לכל צד רבע.

³ הרוח - רצון.

ה. מראה הנבואה בבקעה, והציווי לשבת בביתו שותק עד שיפתח ה' פיו.

26. **כיצד נכתב בפסוק, שעל הנביא ללמוד**

היטב את הנבואה שינבא?

"וַאֲפַתַח אֶת פִּי וַיֹּאכְלֵנִי אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת..."
עד ש: "בְּטֹבֶנְךָ תִּאְכַל וּמַעֲיֵךְ תִּמְלֵא..." ועל אף שהנבואה קשה (קנים וְהָגָה נְהִי), היתה בפיו מתוקה כדבש (מפני שדבר ה' היא).

27. **הסבר: "וְדַבַּרְתָּ בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים!"**

דבר אל בניי, בשפה שאני מדבר אליך - בלשון הקדש.

28. **מי נקרא: "עם עמקי שפה וכבדי לשון"?**

הגויים (שֶׁלֶךְ, לשונם נשמעת כשפה "עמוקה וכבדה" - שאינה מובנת כלל).

ואף שאינם מבינים את לשון הקדש, אם היה הנביא נשלח אליהם, היו מקבלים את תוכחתו⁶, שלא כבניי שאינם אוֹבִים (רוצים) לשמוע.

29. **מי נמשל לשמיר, ומדוע?**

יחזקאל.

למרות שבניי הם, "חֲזָקִי מִצַּח וְקָשִׁי לֵב", מצחו של יחזקאל יהיה חזק ממצח בניי, כשמיר החזק מצור (כברזל החזק מסלע).

30. **להיכן נשלח יחזקאל, וכיצד הגיע לשם?**

אל בני הגולה שבתל אביב, ליד נהר כבר בבבל. "וּתְשֹׂאֲנִי רוּחַ", ובכוח הרוח - הלך.

31. **מה שמע הנביא בנבואתו?**

שמע מאחוריו (מהמקום שהיה כשקבל הנבואה) קול רֵעֵשׂ גָדוֹל הַקּוֹרֵא: "בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ" (יבורך וירבה כבוד ה', במקום שנמצא, אחר שגלה ממקומו שבמקדש). ושמע את קול פְּנֵפִי הַחַיּוֹת, מְשִׁיקוֹת אֶשָׁה אֶל אַחוֹתֶיהָ (הכנפיים דופקות במעופם, אחת על חברתה ועושות רעש), וכנגד הכנפיים, הרעיש קול הָאוֹפְנִים וְקוֹל רֵעֵשׂ גָדוֹל (ונשמע רעש גדול).

32. **"וַיֵּד ה' עָלַי חֲזָקָה". הסבר!**

הואיל והיתה לו נבואה קשה מאוד לנבא, הלך מִרְ בְּחִמַּת רוּחוֹ (שהיה קשה בעיניו לנבא תוכחה קשה זו), אלא ש"יד ה' עלי חֲזָקָה" - שרוח ה' הכריחה אותו ללכת לנבא.

33. **כמה זמן היה בתל אביב, עד שהתחיל**

לנבא?

ה' ממנה את יחזקאל לנביא לבניי. אף שבניי יסרבו לשמוע תוכחתו, מחזק אותו ה' בשליחותו, כדי שבבוא הרעה ידעו, שנביא היה בתוכם והזהירם, ומפני שלא שמעו - נענשו.

19. **"בן אדם⁴ שולח אני אותך אל בני**

יִשְׂרָאֵל". מה הצטווה יחזקאל לפני

קבלת השליחות?

הואיל ונפל על פניו, בראותו מראות אלוקים, הצטווה יחזקאל לעמוד על רגליו.

20. **כיצד נעמד יחזקאל?**

באה "רוח", והקימה אותו.

21. **הסבר: "וְאָשְׁמַע אֶת מַדְבַּר⁵ אֱלֹהִים".**

שמע את הנבואה מדברת אליו.

22. **מי הם "בית המרי"? בניי, שמורדים בה'.** (ונקראו גם "גויים המורדים").

23. **אלו עוד חסרונות יש לבית המרי?**

"קָשִׁי פְּנִים" - חצופים ואינם מתביישים,

"חֲזָקִי לֵב" - מלקבל תוכחה.

"סָרְבִים" - מסרבים לשמוע לתוכחה.

"סִלּוּנִים", "עֲקָרְבִים" - יכאיבו לנביא

המוכיח, כמו קוצים דוקרים.

24. **מה התכלית העיקרית של תוכחת**

יחזקאל? (לשם מה בעיקר, נועדה השליחות שלו)

"...אם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ... וַיִּדְעוּ כִּי נְבִיא הָיָה בְּתוֹכְכֶם" - כשתבוא הרעה, ידעו שמאת ה' היא,

ונענשו מפני שלא שמעו. (ולא במקרה)

25. **כיצד נמסרה הנבואה ליחזקאל? מראה יד**

האוחזת מגילת ספר, וכתוב עליה מלפנים ואחור (משני הצדדים): "קנים וְהָגָה נְהִי" (דברי צער, דיבורי הספד ויללה).

פרק ג

א. ציווי לנביא, ללמוד היטב את הנבואה שיקבל.

ב. חיזוק לנביא, כנגד בניי חֲזָקִי המצח וקָשִׁי הלב.

ג. מראה הנבואה בנהר כבר, והשתיקה שם 7 ימים.

ד. הגדרת תפקיד הנביא כצופה.

⁴ קראו בן אדם, שלא יתגאה אחר שראה מראה המרכבה (רש"י).

⁵ מתדבר. כמו: וּבִבְאֵ מִשָּׁה אֶל אִהְל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהִים מֵעַל הַכַּפְרֹת אֲשֶׁר עַל אֶרֶץ הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים וַיִּדְבַּר אֱלֹהִים (במדבר פרק ז פט), וכמו לקמן: "וְאָשְׁמַע מִדְּבַר אֱלֹהִים מִהַבִּיט וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֲצִלִּי" (יחזקאל פרק מג,ו).

⁶ היו מעמידים מתרגם, ומקבלים התוכחה. (מהר"י קרא)

במשך שבעה ימים שתק ולא אמר להם כלום.

(יִאָשֵׁב שָׁם שְׁבַע יָמִים מְשָׁמִים בְּתוֹכָם.)

34. מי הוא הצופה, ומה תפקידו?

הנביא נמשל לצופה, העומד על החומה להזהיר מפני האוייב שבא.

אם יזהיר הנביא את העם מפני הרעה, ויטיף להם לשוב בתשובה לפני ה', עשה את תפקידו, ואת נפשו הציל.

הרשע שלא ישמע לצופה, או הצדיק שהרשיע, ימותו בעוונם, ולצופה אין עוון כלל.

35. רשע שהנביא לא הוכיחו. האם הנביא

יענש על עוונותיו של הרשע?

לא! אבל הוא יענש על כך שלא הזהירו.

36. "וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד ה', וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם

צֵא...". היכן היה כשהצטווה לצאת,

ולהיכן יצא?

היה בתל אביב, והצטווה לצאת אל הבקעה, שהיא מקום טהור יותר מתל אביב.

37. איזו נבואה קבל בבקעה?

כמו המראה שראה על נהר כבר (מעשה מרכבה שבפרק א'). שוב נפל על פניו מפני המראה שראה, ושוב באה רוח והעמידה אותו על רגליו. יחזקאל הצטווה, להסתגר בביתו ולא לנבא, עד "שיפתח" ה' את פיו (עד שיצווה עליו לנבא).

38. כיצד מתואר בפסוק מאסרו של יחזקאל

בביתו, ושתיקתו?

הִנֵּה נִתְּנוּ עָלַי עֲבוֹתִים (חבלים עבים), וְאֶסְרוּן בָּהֶם, וְלִשׁוֹנִי אֲדַבֵּק אֶל חִפְּךָ - וְנִאָּלְמַתְּ (יעשה עצמו כאילם).

39. באיזה לשון ישתמש הנביא, כשיפתח ה'

את פיו? "וַאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים"

- לא מעצמי אני אומר, אלא בדבר ה'.

פרק ד

מעשה הלבינה, השכיבה של יחזקאל כנגדה ומאכלו בזמן

השכיבה, מורים על המצור העתידי לבוא על ירושלים, על

הרעב והבזיון שיבואו על בני".

40. על מה נצטווה יחזקאל "וַחֲקוּתָּהּ עָלֶיךָ

עִיר אֶת יְרוּשָׁלַיִם"?

לחקוק על לבנה מטיט, צורה של העיר ירושלים, סביבה מצור של אוייבים, מגדל שממנו זורקים על החומה אבנים (דָּקָה), וסוללה על החומה (ערימת עפר על החומה מבחוץ, ע"מ לעלות דרכה על החומה).

סביב החומה יהיו מחנות אוייבים, ואֵילֵי ברזל המנגחים את החומה ("וַיִּשִׁים עָלֶיךָ פְּרִים סְבִיב").

41. מה עוד ידמה לחומת ירושלים שבמצור?

שיקח מחבת ברזל, וישים אותה בינו ובין העיר החקוקה על הלבינה.⁸

42. בקשר למה נזכרו המספרים 390, ו - 40?

390 יום - ישכב הנביא על צידו השמאלי, לכפר על על עוונות ישראל שחטאו במשך 390 שנה (הוא זמן מלכות ישראל).

40 יום - ישכב הנביא על צידו הימני, לכפר על עוונות יהודה שחטאו במשך 40 שנה⁹

(הוא הזמן הנוסף של חטאי מלכות יהודה)

43. "וְאֵל מְצוֹר יְרוּשָׁלַם תִּכְיֶן פְּנִיךָ וְזָרַעַךְ

חֲשׂוּפָה... וְנִבְאָת עָלֶיךָ". איזו נבואה?

שכיבה זו של הנביא כשזרעו חשופה (כדרך הנלחמים שמגלים זרועם) - כנגד הלבינה, מורה על כך שהאוייב (ני"ט) בא לצור עליה - ולהחריבה.

44. "וְהִנֵּה נִתְּתִי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים". ממה

עשויים העבותים?

ציווי ה' ליחזקאל, יהיה חמור אצלו כל כך, כאילו הוא קשור בחבלים, ולא יתהפך מצד לצד.

⁷ כמו: "הן על פפיים חקיתך חומתך נגדי תמיד" (ישעיה מט, טז)

⁸ ויש מוסיפים עוד, שהקב"ה עצמו יפנה להלחם בעיר, כמו יחזקאל שמפנה את פניו לעיר ממול מחבת הברזל.

⁹ כי עד השנה ה - 5 לגלות יהויכין שאז נאמרה נבואה זו, בנוסף ל- 390 שנה הראשונות, חטאו בני יהודה עוד 40 שנה: בזמן מנשה חטאו 22 שנה, (שעליו נאמר: "כאשר עשה אחאב (מלכים ב כא), היינו, כמספר השנים שעשה אחאב את האשרה, ואחאב מלך 22 שנים, ועוד שנתיים של אמון, ועוד 11 של יהויקים (יהואחז) ויהויכין מלכו רק חלקי שנים שלא נמנים, ופחות 6 שנים שיש מזמן נבואה זו עד החורבן - הרי 40 שנה)

51. מה הנמשל לחלוקת השיער לשלושה

החלקים

שליש ראשון: ימותו בדבר וברעב בתוך העיר.
(דוגמא לרעב: "אבות יאכלו בנים בתוך ובנים יאכלו אבותם").

שליש שני: בחרב יפלו סביבותיך.
שליש שלישי: והשלישית לכל רוח אַזְרָה (אפורה) וחרב אַרִיק (ארוקו) אַחֲרֵיהֶם.

52. מה יעשה עוד, לשערות שפזר לרוח?

מעט מהשערות, יקח ויצרור (יקשור) בכנף בגדו.
(אלו הם, המעט שישארו אחר פורענות קשה זו).
ומעט מן המעט שצרך בבגדו, יקח וישרוף באש שבתוך העיר החקוקה בלבינה. (שגם על הניצולים, תבוא רעה, ומהם תצא הרעה שוב אל כל ישראל¹¹).

53. מדוע יש חרון אף כה גדול על אנשי

ירושלים, עד כדי שיענשו: "את אֶשֶׁר לא עשיתי, ואת אֶשֶׁר לא אֶעֱשֶׂה כְּמֵהוּ עוֹד"?

מפני שהשיבו רעה תחת טובה גדולה:

אף שירושלים היא במקום המובחר שבארצות "בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמֵתִיהָ וְסִבִּיבוֹתֶיהָ אֶכְצוֹתִי". ועל אף שהרַבָּה אותם ה' יותר מהגויים ("יען הַמְּנַכֵּם מִן הַגּוֹיִם"), השיבו לו רעה, והרשיעו עוד יותר מהגויים. ("וְתִמְרָה (החליפו) אֶת מִשְׁפָּטִי, לְרִשְׁעָה מִן הַגּוֹיִם"), ואפילו "כְּמִשְׁפָּטֵי הַגּוֹיִם אֶשֶׁר סִבִּיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם" – שעוד החליפו אלוקי אמת - בע"ז, (שלא כמו הגויים שהיו עכ"פ נאמנים לע"ז שלהם).

54. מתי ינחם ה' על כעסו על בני?

בְּכֻלּוֹתַי חֲמַתִּי בָם. (כשיכלה את כל כעסו עליהם)

55. על מי נאמר שתהיה: חֲרָפָה, גְּדוּפָה,

מוֹסֵר, מְשֻׁמָּה?

על ירושלים אחר הפורענות הקשה.
חֲרָפָה, גְּדוּפָה - לשונות של בושה ובזיון.
מוֹסֵר - שיקחו מוסר לא לעשות כמעשיהם.
מְשֻׁמָּה - תמהון לבב והשתוממות על גודל הרעה.

56. מה הם 4 סוגי הפורענויות שיבואו על

ירושלים?

א. רעב. (נקרא גם חצי רעב) ב. חיה רעה
ג. דבר ד. חרב (דם).

45. מה יאכל וישתה יחזקאל בימים אלו?

בכל יום יאכל עוגה הנקראת "עוגת שעורים" (שעורים – ביטוי למאכל מבוזה) השוקלת 20 שקל ליום (מורה, שיאלצו לשקול את מאכלם, מתוקף הרעב), העשויה באמת משישה מיני תבואה (ריבוי המינים מבטא רעב): א. חיטין. ב. שעורים. ג. פול. ד. עדשים. ה. דוחן. ו. כוסמים.
ישתה בכל יום - שישית ההין מים.

46. כיצד יאפה יחזקאל את מאכלו?

בתחילה צווה לאפות על גללי אדם (שדרך זו מבוזה ומאוסה ביותר). אולם, אחר שבקש שבזכות שמימיו לא אכל בשר מתועב כנבילות וטריפות¹⁰, הותר לו לאפות על צְפִיעֵי בָקָר (גללי בקר המאוסים פחות מגללי אדם).

47. מהי כמות המים שישתה ליום? במשורה,

שישית ההין ליום (ומשורה - כלי מדידת נפח בלח).

48. מה הנמשל למאכלים אלו? שבנ"י יאכלו את

לחמם, בצמיצום ובבזיון עצום.

49. מהו: "מטה לחם"?

הלחם הוא המאכל הבסיסי ביותר, שהוא כמקל שעליו נשען האדם.

פרק ה

א. הציווי לגילוח שיער הראש והזקן.

ב. חלוקתו לשלושה חלקים, המלמדים על שלוש

הפורענויות הקשות שיבואו על ירושלים.

ג. חומר עוון אנשי ירושלים.

50. "וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח לְךָ חֶרֶב חֲדָה". איזו

חרב יקח, ומה יעשה בה?

תַּעַר הַגְּזָבִים - סכין של ספרים, ויגלח בה את שיער ראשו וזקנו. יחלק לפי משקל מדויק את השערות שגלח, לשלושה חלקים:

חלק ראשון: ישרוף באש בתוך העיר החקוקה על הלבנה.

חלק שני: יכה בחרב מסביב לעיר. (אלו שיהרגו בחרב)

חלק שלישי: יפזר לרוח וחרב ישליך אחריהם.

¹⁰ וא"ת, מה מעלתו של יחזקאל שאינו עובר על איסור פשוט? י"א, שהכהנים מוזהרים על הנבלה ועל הטרפה יותר מישראל מפני הטומאה. וי"א, שלא אכלתי מבהמה שהיתה בה שאלה. ויש עוד פירושים (עי' רד"ק)

¹¹ "מִמֶּנּוּ תֵצֵא אֵשׁ אֶל כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל" (פסי די)

פרק 1

נבואה על השמדת הע"ז ועובדיה, ופיזור הנשארים בגויים. נפילת החוטאים לפני הגילולים עצמם, תביא לחרטה גדולה ולהכרה בה' המשפיר ומעניש.

57. "הֲנִי אֲנִי מְבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב...". במה תפגע החרב?

החרב תבוא על עובדי הע"ז שבהרים (כשפונה הנביא להרים ולגבעות וכו', הכוונה לעובדי הע"ז שבמקומות אלה), ואף תשבור את המזבחות והחמנים (ע"ז בצורת שמש), וכל הע"ז.

58. מדוע: "וְהִפְלֵיתִי חֲלָלֵיכֶם לִפְנֵי גִלּוּלֵיכֶם; וְזָרִיתִי (אפזר) אֶת עֲצֻמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מְזַבְחוֹתֵיכֶם"?

מפני שכך מתגלה יותר, שהעונש בא על עוון זה. ('וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה', בְּהִיּוֹת חֲלָלֵיכֶם בְּתוֹךְ גִּלּוּלֵיכֶם סְבִיבוֹת מְזַבְחוֹתֵיכֶם'; פס' יג').

59. מי הם "פליטי החרב", ומה יעלה בגורלם?

אלו שינצלו מהמלחמה ויתפזרו בגויים, ושם: "וַנִּקְטָטוּ בְּפָנֵיהֶם אֶל הַרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ" - שיתקוטטו עם עצמם, על שלא שמעו אל ה'.

60. אילו פעולות עושה הנביא שמראות על צער? מכה בכף, ורוקע ברגל, ואומר את.

61. מי ימות: בדבר, בחרב וברעב?

א. מי שינסה להתרחק מהעיר - בדבר,
ב. מי שילחם קרוב לעיר - בחרב האוייב.
ג. מי שישאר בעיר - ברעב.

62. באילו מקומות הקריבו ע"ז, ושם ימותו?

גבעה רמה, ראשי ההרים, תחת עץ רענן ואֵלֶּה עֲבוֹתָהּ (אֵלֶּה - עץ שענפיו סבוכים).

63. היכן תהיה השממה בארץ?

ממדבר דבלתה, ועד כל המקומות המיושבים. ("מִמְדָּבָר דְּבַלְתָּה בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם").

פרק 2

נבואה על הקץ והרעה הקרובה לבוא. ישראל יהיו ברפיון ידיים גמור, ימותו בחרב בדבר וברעב, יגלו ממקומם והמקדש יחולל. בבוא הרעה, יבקשו את דבר ה' ולא ימצאו. מידה כנגד מידה, על שמאסו בדבר ה'. ואז יכירו, שנאמן ה' לדברו, ומשלם גמול לחוטאים.

64. "בֹּא הַקֶּץ...רָעָה, אַחַת רָעָה הִנֵּה בָּאָה". על איזה קץ ואיזו רעה מדבר הנביא?

קרוב הקץ והחורבן הגדול לבוא, רעה המיוחדת שברעות - שהיא חורבן הבית, וגלות מאדמת ישראל.

65. "כִּי דַרְכֵיךָ עָלֶיךָ אֶתֶן, וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכְךָ תִּהְיֶינָי". הסבר!

"עתה מקרוב" - בקרוב מאוד אביא על ישראל עונשים קשים על דרכיך ועל תועבותיך שעשית. ואז: "וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה' מִכָּה" - ומשפט זה מה' בא-על עוונותיכם.

66. "באה הצפירה", "יצאה הצפירה".

הסבר! באה הצפירה - קרוב לבוא בוקר (תחילת) הפורענות.

יצאה הצפירה - האיר והתחיל כבר "הבוקר" של הרעה, ו - "צֶצַח הַמַּטָּה פָּרַח הַזָּדוֹן" - נ"י הוא המטה, הוציא ציץ ופרחים (ציץ-תחילת הפרי) - היינו שהמכה קרובה להכות בכס.

67. "קרוב היום מהומה ולא הד הרים". הסבר!

היום המתקרב, הוא יום מהומה - שתהיה בו מהומה ובלבול באמת, ולא כְּהַד הַחוּזָר מֵהַהָרִים - שהוא קול מדומה.

68. מה גרם למטה הרשע לבוא להכות?

החמס קם לְמַטָּה רָשָׁע - החמס שעשו גרם למטה שמכה בהם.
לא מָהֶם וְלֹא מִהֲמוֹנָם - ולא ישאר מהם ולא מהמון העם.

69. מדוע: "ולא נה בָּהֶם"?

ולא נה בָּהֶם - ולא יהיו נוהים (בוכים), על המתים - מרוב צרות.

70. מדוע: "הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל"?

הקונה בית לא ישמח בקניה, והמוכר לא יצטער, מפני שכולם יגלו.

71. הסבר: "ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו"!

כל איש נפשו דבוקה בעונו, ולא התחזקו לשוב בתשובה, אחר ששמעו: "כִּי חֲזוֹן אֶל כָּל הַמּוֹנֶה" - את הנבואה שנאמרה אל המון העם.

72. השלם: "תקעו בתקוע"....

תקעו בשופר, לזרז העם לצאת לקראת האוייב, "וְאֵין הַלֵּךְ לְמִלְחָמָה" - מרוב פחד ("יִכְסְתָּה אֹתָם פְּלָצוֹת" - חרדה נוראה).

73. איזו פורענות תבוא בחוץ ואיזו בבית?

חרב בחוץ, ורעב ודָבָר - מבית.

74. מה ידְמָה לנידה? כספם וזהבם ישליכו

בחוצות, ויהיה מרוחק ומתועב בעיניהם כנידה, מפני שלא יכול להועיל להם כלל.

75. כיצד ידמו ל "יוני הגאיות"?

ינהמו ויבכו על עוונותיהם, כיונים בגאיות.

76. כיצד עוד ינהגו הפליטים מהאוייב?

כל הידים תרפינה - הידים יחלשו מלהלחם,

וכל ברפים תלכנה מים - הברכיים כאילו ימסו כמים (חסרי כוח מרוב בהלה).

ותגררו שקים (דרך אבלות), ונקסותה אותם פלצות

(חרדה), ואל כל פנים בושה,

ובכל ראשיהם קרחה - יתלשו שערותיהם מרוב צער.

נפשם לא ישבעו, ומעיהם לא ימלאו - שלא

ישבעו מהאוכל.

77. מה הוא: "צבי עדין", מה עשו בו וכיצד

יענשו? וצבי עדין – בית המקדש

לגאון שמהו – שהוא גאונם וגדולתם של ישראל,

וצלמי תועבתם שקוצייהם עשו בו - ועושים בו

צלמים מתועבים (ע"ז),

ויענשו מידה כנגד מידה,

על פן נתתיו להם לנדה – אחריב המקדש, וילכו

לגלות.

78. מהו "צפוני"? קדש הקדשים שהוא המקום

הצפון שלי, שיבואו פריצים (רשעים) – ויחללהו.

79. מה הנמשל לעשיית "הרתוק" (שלשלאות)?

שבנ"יי ילכו בשלשלאות לגלות.

80. הסבר: רעי גויים? הרעים שבגויים (בבל).

גאון עזים? גאוות החצופים. קפדה? כריתה.

הונה? שבר. ונחלו מקדשיהם - יחללו את

המקדש.

81. מה נאמר על הנביאים, הכהנים, הזקנים

והמלך (הנשיא), בזמן שתבוא הרעה? מרוב

הצרות, תאבד הנבואה מהנביאים, הכהנים לא

ידעו להורות את העם, הזקנים לא ידעו עיצה

להנצל, והמלך יתאבל, וילבש שממה (שיהיה

בתמהון לבב).

82. "מדרכם אעשה אותם, ובמשפטיהם

אשפטים". הסבר!

הם מאסו בנבואה ובתורה, וכעת שיבקשו אותה

תאבד מהם.

88. מה טענו האנשים המקטירים קטורת

לע"ז? "אין ה' ראָה אֶתְנוּ, עֲזַב ה' אֶת הָאָרֶץ" -
ה' לא רואה אותם כי עזב את הארץ.

89. מה יהיה ענשם של ה' "שְׁלַחִים אֶת

הַזְמוּרָה אֶל אֶפְסָי"?

זמורה, הוא הריח הרע שנודף מהאדם, ועושה
לעצמו בזיון. כך מעשיהם הרעים, יביאו על
עצמם את הקלון והבזיון. וענשם יהיה: "וְגַם
אֶנִּי אֶעֱשֶׂה בְחַמָּה לֹא תַחוּס עֵינֵי וְלֹא אֶחְמַל,
וְקִרְאוּ בְּאָזְנֵי קוֹל גְּדוֹל - וְלֹא אֶשְׁמַע אוֹתָם"

פרק ט

קריאה למשחיתים, לבוא להשחית את הרעים שבאנשי
ירושלים. סילוק השכינה מעל הכרובים והשחתת העיר.

90. "קִרְבוּ פְּקֻדוֹת הָעִיר", מי הם "פקודות

העיר", ומה הצטוו?

האנשים המופקדים להשחית את העיר. ונשמע
קול המצווה עליהם להתקרב ולהשחית העיר.

91. תאר את "פְּקֻדוֹת הָעִיר"!

6 אנשים שכלי מִפֶּץ (כלים שמנפצים) בידם. ועוד
איש בינהם, לבוש בדים (בגדי פשתן), וקסת
הסופר קשור במתניו (כלי של דיו), ובאו ליד מזבח
הנחושת.

92. "כְּבוֹד אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל נִעְלָה מֵעַל

הַכְּרוֹב... אֶל מִפְתַּן הַבַּיִת" (מפתן בית קדש

הקדשים). מה משמעות הדבר?

שלב ראשון¹⁴ של הסתלקות השכינה ממקומה.

93. "וְלֹאֲלֵהָ אָמַר בְּאָזְנֵי, עֲבְרוּ בְּעִיר אַחֲרָיו",

מי הם "אלה", ומה ציוה עליהם?

ששת האנשים עם כלי המשחית, וציוה עליהם
להרוג את כל אנשי ירושלים, מלבד אלו שיש
במצחם תו (הסימן), שהיתנה האיש לבוש הבדים
על מצחות הצדיקים, (שהיו נאנחים על התועבות
שבירושלים).

94. מהיכן תתחיל הפורענות? מהמקדש.

(ה - 25 איש שבין האולם והמזבח, וכל העושים את

התועבות שבפרק הקודם).

95. במה יטמא ביהמ"ק? במתים.

96. ממה נבהל הנביא? הנביא ראה שנשאר לבד,

ופחד שה' משחית את כל שארית ישראל.

"דמות" שולחת "יד", ומביאה את יחזקאל במראה
הנבואה לירושלים, מראה לו 4 תועבות חמורות זו מזו,
שעושים בית ישראל.

83. היכן היה יחזקאל, כשנגלתה אליו

הדמות, וכיצד נראתה?

בשנה השישית (לגלות יהויכין, כ-5 שנים לפני החורבן),
ב-ה' באלול ישב הנביא בביתו, (ולפניו ישבו זקני
יהודה שגלו עימו), נגלתה לו דמות שממתניו
ולמעלה כמראה זהר פֶּעִין החֶשְׁמֶלָה. וממתניו
ולמטה מראה אש.

84. הדמות שלחה יד. מה עשתה היד?

החזיקה את הנביא בציצית ראשו, (בשערות
ראשו), והביאה אותו (במראה הנבואה) לירושלימה
אל פתח השער הצפוני שבחצר הפנימית.

85. כמה תועבות ראה יחזקאל במקדש?

פרט!

ארבע תועבות: (חומרם עולה ככל שקרבים לקדש)
א. מחוץ לשער הצפוני של החצר הפנימית, כל
הבא אל השער ("סִמְלֵי הַקְּנָאָה הַזֶּה בַּפֶּה") - רואה
את מוֹשֵׁב סִמְלֵי הַקְּנָאָה המְקַנָּה - דמות פסל
שמכעיס את ה'.

ב. 70 איש מזקני ישראל, מקטירים קטורת
לצורות ע"ז, החקוקות על קיר החדר המוסתר,
שבתוך שער צפון בחצר הפנימית¹².

(וְיִאָזְנֶהוּ בֶן שָׁפָן, שהיה חשוב מאוד, היה אחד מהם)¹³
ג. בפתח ההיכל, נשים מְבַכּוֹת את התמוז (ע"ז).
(מבעירות אש בפסל, כדי שעניו העשויות עופרת-יוֹתָכוּ,
וכך נראה כאילו בוכה).

ד. בין האולם והמזבח, 25 איש משתחיים

לשמש ואחוריהם להיכל.

86. אלו צורות היו חקוקים על הקיר?

תְּבִנֵית שֶׁל רֶמֶשׁ, בְּהִמָּה, שֶׁקֶץ וְכָל גְּלוּלֵי בַיִת
יִשְׂרָאֵל,

87. הסבר: "ועתה עֵן הַקְּטָרֶת עֲלֵה"?

עולה ומתרבה עֵן גדול, מהקטורת של 70

הזקנים.

¹² הסמל הקנאה היה מחוץ לשער, והחדר המלא ע"ז, היה בתוך
השער עצמו, קרוב יותר לקדש. (רד"ק)

¹³ שבעים הזקנים - הם הסנהדרין, והם הם היו אלו שהתעו את
העם. ויאזניהו, גדול שבכולם היה, וכל הדור למד ממנו, לפיכך
הקפיד עליו, וציינו במיוחד. (רד"ק, רש"י)

¹⁴ בפרק הבא יתוארו השלבים הבאים.

97. על מה נאמר : "גדול במאוד מאוד" ?

עוון בית ישראל ויהודה.

והעיר מלאה ברוצחים, ובאנשים המטים

משפט.

98. מי אמר : " עשיתי ככל אשר צויתני" ?

האיש לבוש הבדים.

פרק י

א. הציווי לאיש לבוש הבדים, בדבר זריקת גחלים על ירושלים.

ב. תאור הסתלקות השכינה מעל הכרוב שעל הכפורת - אל מפתן קה"ק, ומשם אל מעל הכרובים (החיות) היוצאים לפתח השער הקדמוני (פתח העזרה).

99. "ויאמר אל האיש לבש הבדים". מי אמר, ומה אמר לו ?

הכוונה ל"דמות האדם" שעל הכסא שמעל לרקיע (היינו כבוד ה'; פרק א' כח). ואמר לו לבוא לבין האופנים שתחת הכרובים (החיות), למלא חפניו גחלי אש מבין הכרובים, ולזרוק אותם על העיר ירושלים (שהעיר תשרף באש).

100. "ויבא לעיני". הסבר !

יחזקאל ראה את האיש לבוש הבדים, עושה את שציוו עליו.

101. מי לקח למעשה את הגחלים ?

הכרוב הגיש את הגחלים לאיש לבוש הבדים¹⁵, "ל... ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח, ויצא" - (יצא לזרוק הגחלים על העיר).

102. היכן עמדו הכרובים (החיות), כשבא האיש לבוש הבדים ? עמדו מימין לבית (מדרום), וענן כבוד ה' מילא את החצר הפנימית.

103. "ויקם כבוד ה' מעל הכרוב (הכרוב כאן

הכוונה לכרוב שעל הכפורת), על מפתן הבית

(מפתן קה"ק), וימלא הבית את הענן,

והחצר מלאה את נגה כבוד ה'."

מה משמעות הדבר ?

הסתלקות השכינה ממקומה¹⁶.

104. למה היה דומה קול כנפי הכרובים, ועד היכן נשמע ?

"כקול אל-ל ש-די בדברו"- כמו קול ה', שדבר

במתן תורה. והקול נשמע עד החצר החיצונה.

105. ויקרא לכרובים, תבנית יד אדם תחת

כנפיהם" הסבר !

ראה במראה, תבנית יד אדם היוצאת מתחת

כנפיהם, ובה לקח אחד מהכרובים את האש

(הגחלים).

106. איזה פנים התחלפו מהמראה בפרק א' ?

פני השור התחלפו לפני כרוב¹⁷ (פני תינוק).

107. הסבר פס' יב ! "וכל בשכם וגבהם וידיהם

וכנפיהם, והאופנים מלאים עינים סביב

לארבעתם אופניהם"

108. כבוד ה' יצא אל מפתן הבית.

לאן הסתלק כבוד ה' משם ?

ויצמד על הכרובים (החיות)... והאופנים

לעמדם... וירמו מן הארץ לעיני, בצאתם

(מהפתח)... ויצמד פתח שער בית ה' הקדמוני

(שער המזרחי של ההיכל, הוא פתח העזרה)

109. מה היה דומה :

לאבן ספיר ? הכסא.

לאבן תרשיש ? האופנים.

110. בעוד איזה שם נקראו האופנים ? גלגל.

¹⁶ "אמר רב יהודה בר אידי אמר רבי יוחנן : עשר מסעות נסעה שכינה... מכפרת לכרוב, ומכרוב לכרוב, ומכרוב למפתן, וממפתן לחצר, ומחצר למזבח, וממזבח לגג, ומגג לחומה, ומחומה לעיר, ומעיר להר (הזיתים), ומהר למדבר. וממדבר עלתה וישבה במקומה..." (ר"ה לא).

"...וכל סלוקים הללו, לפי שבקושי היה מסתלק, ומצפה שישבו". "וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו, אל מפתן הבית, למדנו שתחילה עיקר שכינה היתה על הכפרת, ובימי יחזקאל נסתלקה משם לכרוב, ושהתה שם כמה ימים, כדכתיב מעל הכרוב אשר היה עליו (ומשם) למפתן (רש"י שם).

¹⁷ אמר ריש לקיש, יחזקאל ביקש עליו רחמים והפכו לכרוב, אמר לפניו רבונו של עולם : קטיגור (שפני שור יזכיר את מעשה העגל שחטאו בו ישראל) יעשה סניגור !! (חגיגה דף יג.)

¹⁵ לא שרצה לשנות מה שצווה, אלא כאדם הירא להכנס למקום יותר גבוה ונקדש ממנו, ועמד אצל האופן לראות מה יהיה, והנה לקח הכרוב האש מבינות לכרובים ונתנם אל חפניו.

ובדרש, האיש לבוש הבדים (הוא גבריאלי), בקש מן הכרוב לתת לו, כדי שיצטננו הגחלים קצת כשעוברים מיד אל יד, ותקל הגזרה. ועוד המתין והיו בחפניו שש שנים, כדי שיהיו הגחלים עוממות בידו, להקל עוד הגזרה, שהרי נבואה זו היתה שש שנים קודם החורבן. (רד"ק)

117. "פלה אתה עשה את שארית ישראל?". מדוע

נבהל יחזקאל, וחשב שמתחילה הכליה ליושבי ירושלים?

שפלטיהו בן בניה, מת תוך כדי נבואת יחזקאל.

118. מי אמר: "לנו היא נתנה הארץ למורשה"?

יושבי ירושלים, אמרו שה' הסיר השגחתו מעשרת השבטים שגלו, ומיהודה שגלו בזמן יהויקים ויהויכין. וכעת, לנו נתנה הארץ לעולם, ולא נגלה.

119. מהי תשובת הנביא על דברים אלו

שה' יהיה מצוי לכל הגלויות במקדש מעט (בתי כנסיות ומדרשות שקטנים הם בקדושתם ביחס למקדש). ועוד שישבו ארצה, ויסירו הע"ז, ויתן להם לב אָחַד (כולם יהיו מאוחדים בליבם, ברצונם, לעבוד רק את ה'), וְרוּחַ חַדְשָׁה אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם (ללכת בדרכי ה'), וְהִסְרֹתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׁרְךָ וְנִתְּתִי לָהֶם לֵב בָּשָׂר (לב רך ונוח לקבל מוסר).

120. "ויעל פְּבוֹד ה'". מהיכן הסתלק ולהיכן הלך?

כבוד ה' שמעל הכרובים והאופנים, עלה ונסתלק מהעיר ירושלים - להר מקדם לעיר (הר הזיתים).

121. מה עשה יחזקאל כשחזר במראה הנבואה

לבבל? אמר לאנשי הגולה את כל דברי ה'.

פרק יב

א. הצווי ליחזקאל לעשות כלי גולה - ופתרונו.

ב. אזהרה משאננות מדברי התוכחה, ושקרובה הנבואה לבוא!!

122. מה צווה הנביא לעשות, לעורר את בית המרי,

לשוב בתשובה?

צווה לעשות לו "כלי גולה" (כלים שלוקחים עימם הגולים. כגון, תרמיל מקל וכיו"ב), ולצאת ממקומו אל מקום אחר, ביום ובלילה.

123. כיצד יצא הנביא ממקומו?

ביום - יצא עם כלי הגולה (בגלוי, כבנ"י שיגלו בגלוי).

ובלילה ("בעלטה"), יחתור בקיר (בידו, ולא בכלי,

רמז לנשיא, הוא המלך צדקיהו, שיצא בהסתר

ובהחבא), ויצא כשפניו מכוסות (רמז שיגלו ברוב

בושה).

124. על מי נאמר: "ופרשתי את רשתי עליו ונתפש

במצודתי"? צדקיהו.

25 האנשים הרשעים שבפתח ההיכל, המסיתים את

העם שלא לשמוע לדברי יחזקאל. (כגון, במשל הסיר

והבשר)

ב. מיתתו הפתאומית של השר פִּלְטִיָּהוּ בֶן בְּנִיָּהוּ, הבטחה

להשראת השכינה ??? בבתי מקדש מעט שבגלות,

נבואה על שיבת הגולים, תשובתם המלאה, ועונש

הרשעים שבירושלים.

ג. סילוק כבוד ה' מירושלים להר הזיתים, ושיבת הנביא

- במראה הנבואה - כשדימה.

111. "והנה בפתח השער עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה

אִישׁ". האם נזכרו כבר אנשים אלו?

הם 25 האנשים (בפרק ח' טו'), שהשתחוו לשמש

ואחוריהם להיכל, וביניהם היו משרי העם:

אֲזַנְיָהוּ בֶן עֶזֶר וְפִלְטִיָּהוּ בֶן בְּנִיָּהוּ.

112. מי אמר: "לא בקרוב, בנות פתים..."

ה - 25 אנשים אלו האומרים ויועצים לעם, שלא

בקרב תבוא נבואת יחזקאל, ואפשר וכדאי,

לבנות בתים בירושלים. "היא הִסִּיר וְאֶנְחֵנוּ

הַבָּשָׂר" - ירושלים היא כמו סיר, ואנו כמו בשר

שמתבשל בסיר. (וכמו שהבשר נשאר בסיר זמן רב עד

גמר בישולו, כך גם אנחנו נשאר בירושלים כל ימי חיינו).

113. הסבר: "ותפל עלי רוח ה'?"

ראה מראה נבואה.

114. "היא הִסִּיר וְאֶנְחֵנוּ הַבָּשָׂר". מה משיב הנביא

על משל זה?

יחזקאל מדמה את הבשר, לנרצחים הרבים

שנרצחו בתוך ירושלים. "וְאֶתְכֶם, הוֹצִיא

מִתּוֹכָהּ" - הרשעים, לא ישארו בעיר (כדבריהם),

אלא יגלו ממנה.

115. איזו חרב תבוא על יושבי ירושלים?

חרב מלך בבל. (הם בקשו עזרה ממצרים

כשפחדו מחרב נ"י¹⁸)

116. היכן ישפוט ה' את יושבי ירושלים?

בגבול ישראל (ברבלה¹⁹ שבארץ חמת).

¹⁸ "וימךד בו, לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב, היצלה הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט". (להלן יז', טו')

¹⁹ "וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו, ואת כל חיי הוודה שחט מלך בבל. ואת עיני צדקיהו ענר, ונאסרהו בנתשתים לביא אתו ברבלה. ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הפשדים באש, ואת חמות ירושלים נתצו". (ירמיהו לט' ו')

125. מה יעלה בגורלו של המלך, חייליו ושריו?

המלך יגלה לבבל ושם ימות, החיילים והשרים ינוסו ויהרגו בחרב ("...עָזְרוּ – העוזרים לו, וְכָל אֲנָפִי, השרים הצמודים לו, ככנפי העוף שמונחים בצד העוף, אֲזָרָה לְכָל רוּחַ)

126. אלו פורענויות יבואו על בניי?

חֶרֶב רָעָב דָּבָר. ("וְהוֹתַרְתִּי מֵהֶם אֲנָשֵׁי מִסְפָּר, מִחֶרֶב מִרָעָב וּמִדָּבָר")

127. מדוע ישאיר ה' אנשים שינצלו מהפורענות?

שיספרו לעם, שבגלל תועבותיהם גלו מארצם.

128. כיצד צריך הנביא לאכול ולשתות?

ברעש²⁰ (בפחד), ברגזה ובדאגה.

129. מי אמר: "...יֵאָרְכוּ הַיָּמִים וְאֶבֶד כָּל חֲזוֹן"?

רשעי בניי אמרו, שעוד יאריכו ימים רבים, ודברי הנבואה יתבטלו ויאבדו.

130. מה משיב הנביא על משל זה?

יחזקאל משיב: "קִרְבוּ הַיָּמִים וְדַבֵּר כָּל חֲזוֹן" – קרובים ימי הפורענות שנבאתי, ויתקיימו דברי הנבואה.

פרק יג

נביאי ונביאות השקר, המוליכים שולל את העם, ומחזקים את דרך הרשע.

131. מי הם "נביאי מלבס", וכיצד עוד

נקראו?

נביאי השקר, המנבאים דברים מליבם ולא מפי ה'. נקראו גם: "הַנְּבִיאִים הַנְּבָלִים" – העושים מעשי נבלה.

132. במה דומים נביאי השקר לשעלים

בַּחֲרָבוֹת?

כמו שועל הנכנס בפרצה שבכרם ומשחיתים, כך משחיתים נביאי השקר את דרכי בניי. בנוסף, את הפרצות הקיימות בגדר – לא גָּדְרוּ (שלא תקנו את מעשי בניי, שהם הגורמים לאוייב לבוא).

133. מה יהיה ענשם של נביאי השקר?

א. בסוד עמי לא יהיו (לא יחשבו כחלק מעם ה').

ב. בכתב בית ישראל לא יכתבו (לא יכתבו עם בניי לחיי עוה"ב).

ג. ואל אדמת ישראל לא יבואו. (שלא ישובו

מהגלות)

134. על איזו נבואה אמר על נביאי השקר: "והוא

בְּנֵה חֵיץ (בונים קיר רעוע), וְהָנֶם טַחִים אֶתוֹ תִּפֹּל (שטחים אותו בטיח חלש)?

על שאמרו לבניי, ששלום יהיה להם – ובאמת אין שלום !!

135. כיצד יפול הקיר?

א. גשם שוטף. ב. אבני אלגביש. ג. רוח סערות. שלושת אלו יבואו ויפילו את הקיר (דברי נבואתם), עד שיתגלו יסודות הקיר (חורבן גמור).

136. מי הם: מתפרות פִּסְתוֹת, ועֲשׂוֹת הַמִּסְפָּחוֹת עַל

רֹאשׁ כָּל קוֹמָה?

נביאות השקר, התופרות כעין כסתות (כריות), לַאֲצִילֵי²¹ הידיים (לזרועות הידים של הבאים לשאול אותם עתידות), ועושות כעין מטפחות על ראשי הבאים אליהן.

137. מה הנביאות קבלו שכר על "נבואתם"?

אחר שאמרו להם עתידות שקר, קבלו בתמורה, שעלי שעורים (חופן שעורים), ופתותי לחם (חתיכות לחם).

138. הסבר: "הַנְּפֹשׁוֹת תִּצְוֹדְדֶנָה לְעַמִּי וְנִפְשׁוֹת

לְכַנָּה תִּחְיֶינָה"?

וכי זה הגון, שאתן מחיות את נפשכן, בשכר שאתן לוקחות מאלו שאתן צדות ומחטיאות אותם?!

139. מי גורם שיהיו: "הַנְּפֹשׁוֹת לְפָרְחוֹת"?

נביאות השקר, גורמות שתפרח נפשם של הבאים אליהם, וימותו בעוונם.

140. כיצד היו הנביאות שקר, מכאיבות לצדיק

ומחזקות הרשעים?

שהיו מנבאות לצדיק שיקרה לו דבר רע, ולרשע מנבאות טובה.

141. מה יעשה לכסתות והמספחות של

נביאות השקר?

הכסתות – וְקָרַעְתִּי אֹתָם מֵעַל זְרוֹעֹתֵיכֶם.

והמספחות – וְקָרַעְתִּי אֶת מִסְפַּחְתֵיכֶם.

פרק יד

²¹ החלק הגבוה (העליון) של היד. אצילות- גובה. כמו: "וְאֵל אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ ... (שמות כד יא), וכמו: "...מוֹסְדוֹת הַצְּלָעוֹת מְלוֹ הַקֶּנֶה שֶׁשׁ אֲמוֹת אֲצִילָה" (יחזקאל מא ח), וכמו: "...שִׁים נָא בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת וְהַמְּלָחִים תַּחַת אֲצִלוֹת וְדִיךְ מִתַּחַת לַחֲבָלִים..." (ירמיה לח יב).

²⁰ כמו: "לְקוֹל זַעֲקַת חֲבָלֶיךָ יִרְעָשׁוּ מִגְּרָשׁוֹת" (להלן כז' כח')

148. מה הם ארבעת משפטי ה' הרעים?
רעב, חיה רעה, חרב ודבר.
149. מדוע ישאיר ה' פליטה מהפורענות, וילכו לגלות?
"וַיִּדְעֶתֶם כִּי לֹא חָנַם עֲשִׂיתִי, אֶת כָּל אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
בָּהּ...".

פרק טו

משל עץ הגפן.

150. מדוע נמשלו ישראל לעץ הגפן?
כמו עץ הגפן (ללא הפרי), שאין אפשרות לעשות ממנו דבר (אף לא יתד לתלות עליו כלים), וראוי רק לשריפה, כך ישראל שאין בהם כי אם עוונות, ישרפו באש הפורענות.
151. מה גרוע יותר מעץ הגפן?
ענף הגפן שכבר נשרף משני צדדיו ותוך העץ התייבש, ודאי שאינטו ראוי כבר לכל מלאכה, אלא רק לשריפה. כך ישראל שאף שכבר נעשנו לא נתנו אל ליבם לשוב בתשובה, דינם שיענשו עוד ויאָכְלוּ באש הפורענות.
152. באיזו סיבה, תבוא עליהם הפורענות והשממה (שאחר הפורענות בא"י, עוד יגלו מארצם)?
על שמעלו בה' (הכחישו אלוקותו והשגחתו).
153. הסבר:
זְמוּרָה - ענף של גפן. נָחַר - יבש.

פרק טז

משל בחירת ישראל ע"י הקב"ה, לתינוקות שהושלכה, ונאספה ע"י היי"ת. ה' טיפל, גידל והשפיע עליה רוב טובה, עד שנשאה לו לאשה. אחר כל הטובה הזאת, בגדה בו והשיבה לו רעה תחת טובה, ועוד שלא לקחה מוסר מאחרים שנענשו. הבטחה להשבתה לגדולתה ברוב חסדו, ומשמירתו את בריתו שהבטיח.

- א. ה' יענה אף לעובדי ע"ז, כדי שיתנו אל ליבם לשוב בתשובה.
ב. נביאי השקר ודורשיהם – יעשנו כאחד.
ג. גזכות הצדיקים לא תועיל לדור כולו, אלא להציל עצמם.
142. "וַיָּבֹא אֵלַי אַנְשִׁים מִזְקֵנִי שְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי".
מי הם האנשים?
עובדי ע"ז, וּמְקֹשָׁל עֲוֹנָם, נִתְּנוּ נֶכַח פְּנֵיהֶם - נכשלים בעוון ע"ז, ודבקים בו, והוא תמיד מול פניהם), ובאו אל הנביא לשאול ולבקש ממנו.
143. הַאֲדַרְשׁ אֲדַרְשׁ לָהֶם !!!
אע"פ שהוא תמיהה גדולה, כיצד יתכן שיענה להם, התשובה היא - שיענה להם, (אָנִי ה' נְעַנִּיתִי לוֹ, בַּאֲבָרֵב גְּלוּלֵי - אפילו שבא עם רוב גִּלּוּלֵי בְּלִיבוֹ), שאולי יתפסו בליבם אחר דבר ה', יכירו לו טובה וישבו בתשובה.
144. עַל מִי נֹאמַר: "וְנִתְּתִי פָנַי בְּאִישׁ הַהוּא, וְהִשְׁמַתִּיהוּ לְאוֹת וּלְמִשְׁלִים"?
אלו שלא ישובו בתשובה אחר דברי הנביא, ויענשו שה' יכעס עליו עד כדי שיהיה ענשו סמל ודוגמא לחרון אף ה' בחוטאים.
145. עַל מִי יִהְיֶה כַעַס ה', עַל הַנְּבִיא שֶׁקָרָא אוֹ עַל הַבַּא לְשֹׂאֵל מִמֶּנּוּ ?
על שניהם! כדי שידעו שה' מְשַׁכֵּר ומעניש, ולא יתעו עוד מאחרי ה'.
146. עַל אִיזָה עוֹוֹן נֹאמַר, שִׁיעֲנִשׁוּ בְרַעַב כִּבְד ?
"כִּי תִחַטָּא לִי לְמַעַל מֵעַל", שיבגדו בה' - שיכחישו אלוקותו והשגחתו.

שהיו צדיקים כדי שלא יראו החורבן, ודורו של צדקיהו שהיו רשעים "כתאנים השוערים", לא גלו בזמן יהויכין ונשארו עד החורבן), וכן איוב. (רד"ק)

²² והזכיר דווקא שלושת אלה, לפי שכל אחד מהם ראה עולם בנוי וחרב ושוב בנוי. נח ראה העולם בנוי וראהו חרב במבול וראהו בנוי, דניאל, ראה בית המקדש בנוי, וראהו חרב וראהו בנוי. איוב, ראה עצמו בנוי בבנים ובבנות וכו', וראה עצמו חרב מבנים ומבנות ומכל נכסיו ומדוכה ביסורין, ושוב נבנה. והם בצדקתם לא הצילו אלא עצמם, כי נח לבדו היה צדיק בדורו עם בניו, ודניאל גם כן לא הציל בצדקתו אלא עצמו, (ומן הגלות לא היה יכול להציל עצמו כי איך ישאר בארץ יחיד. ומהרי"א קרא פירש, שגלות יהויכין גלו מפני

154. "בן אדם הודע את ירושלים את תועבתי". מהי תועבת ירושלים באופן כללי?

שבמעשיהם, השיבו רעה גדולה, תחת הטובה העצומה שעשה ה' לנו. נאביד האמרי ואמך חתית – שנראים במעשיהם, כאילו ההורים מהאמורי והחיתית).

155. אלו מעשים, לא עשו לתינוקות אחר הלידה, עד ש: "ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתך" (עם כל הלכונך של הלידה עליך)?

לא כרות שרך - לא חתכו את חבל הטבור. ובמים לא רחצת למשעי - לא רחצו אותך להחליק את עורך. והמלח לא המלחת - לא שמו עליך מלח. (לחזק את הגוף)

והחתל לא חתלת - לא כיסו אותך בבגדים. 156. הסבר: "בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי" מתוך מצב זה, שאת מתגוללת בדם - תחיי (כפל כדי לחזק העניין).

157. במה דמו ישראל ל "צמח השדה"? שהתברו וגדלו כצמח השדה. (הקבה כצמח השדה נתתיך. הקבה - לשון ריבוי)

158. מה עשה במים ובשמן? במים - רחץ וניקה מהדם, ובשמן - סך את גופה לעדן את הבשר.

159. מה הטובה הגדולה שעשה ה' לנו? ואבוא בבירית אתך, ותהיי לי - נשבעתי לקחתך לאשה, ונהיית אשתי (שבחר בנו להיות לו לעם).

160. באילו סוגי מלבושים הולבשה "האשה"? א. רקמה (בגדים מעשה רוקם). ב. תחש (ואנעלך). ג. שש (ואחבשך - כובע). ד. משי (ואכסך; גם לבוש).

161. באילו סוגי תכשיטים קישט את "האשה"? צמידים על ידך, ורביד על גרונך, נזם על אפך, ועגילים על אזניך, ועטרת תפארת בראשך (כתר מפואר), ותעדי זהב ונכסף

ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה (נהיית יפה מאד וראויה למלוכה)

162. באילו סוגי מאכלים האכיל את "האשה"? סלת ודבש ושמן אכלתי.

163. על מה נאמר: "כי קליל הוא"? שם ישראל, שהתפרסם בגויים: "בהדרי (הדר - יופי) אשר שמתי עליך" - ששלם הוא בכל שלימות.

164. כיצד השתמשה בשם הנכבד שיצא לה בגויים? "ותזני על שמך" - השתמשה בשמה המפורסם, להרבות זנות (בעיני), "על כל עובר לו יהי" - עם כל עם ועיניו שעבר ובקש, נתת לו את זנותך.

165. על מה נאמר: "לא באות ולא יהיה"? על ריבוי זנותם בעיניו. שלא היתה כן מימות עולם, ולא תהיה כזאת בעתיד.

166. תאר, מכפיות הטובה שעשו בניי! א. עשו מהבגדים שנתן להם ה' "במזות טלאות" (במות מקושטות),

ב. עשו צלמי זכר - מזקבי ומכספי אשר נתתי לך, ג. הקטירו לעיניו, מהשמן מהסולת ומהדבש - שנתן להם ה' יתי,

ד. העבירו ושחטו למולך את בניהם ובנותיהם. בנו להם במות גבוהות ("ותבני לך גבי") - לעיניו.

ה. זנו עם בני מצרים ואשור וכשדימה. 167. הסבר: "מה אמלה לבתך"? עד כמה כרות וחתוך ממך הלב - את חסרת לב בהתנהגותך, כאשה "זונה שלטת" - ששולטת בעצמה לעשות ככל רצונה הרע.

168. במה היו גרועות מכל אשה זונה? "שלכל זונה" יתנו נדה" - אתנן בשכרה, ואתם נתתם לגויים שוחד אתנן - כדי לזנות עימם, "ואחרך לא זונה" - שלא תקום אחרייך כזאת זנות.

169. "לכן זונה שמעי דבר ה'". מה עונש הזונה? ה' יקבץ את כל הגויים ("אשר ערבת עליהם... על כל אשר שנתת" - אלו שאהבת עם אלו ששנאת), וימסור את בניי בידיהם.

ויהרסו את כל הבמות והמזבחות לעיני שבנית, ויפשיטו אותך מבגדייך (שישאירו את ישראל בבזיון עצום) וירגמו אותך באבן, ויתקונך בחרבותם (יחתכו אותך בחרבותם).

וישקפו את הבתים, ועשו כן שפטים לעיני נשים רבות (לעיני כולם להרבות הבזיון).

"הא, דרךך בראש נתתי..." - הנה, הענשים שאביא על ראשך.

170. "הנה כל המושל עליך ומשול פאמה בתה", מי היא האמה והבת?

ממשיל המשלים, יאמר על הבת, אנשי יהודה, שמתנהגת כמו אמה "החיתית". "...געלת אישה ובנייה", שהארץ תקיע אותך, כמו שהקיא את

"האם" - אנשי כנען. (שבמעשיה, דומה כאילו אמה חיתית).

171. מי היא "האחות הגדולה", ומי היא "האחות

הקטנה" של יהודה ?

הגדולה שמצד שמאל (צפון), היא שומרון – שהרשיעו הרבה וגלו. ("אחות אחותך את", במעשיך הרעים)

והקטנה שמצד ימין (דרום), היא סדום, שדומה את אליה, בחמס ובשאר תועבות.

ויותר משתיהן הרשיעו בני יהודה! ("כמעט קט", שמעשיהם בעיניך, היו כדבר מעט וקטן, והשחתת יותר ויותר מהם).

172. מה היה עוון סדום ?

גאון שבַעַת לחם... (גאה מרוב שובע ושלווה) ונד עני ואביון לא הִחֲזִיקָה.

173. הסבר: "ותצדקי את אחותיך!"

כביכול, עשית את שומרון כצדיקה לעומתך²³.

174. האם ישיב ה' את שתי האחיות, ואת יהודה ?

"ושבתי את שביתתן את שבות סדום (הכוונה, שאדמת סדום תתרפא, ותשוב להיות מקום דשן וטוב) ובנותיה ואת שבות שִׁמְרוֹן ובנותיה".

ואפילו: "אשר פללת לאחותך" – ששפטו בני יהודה את שומרון – לחובה על חטאיהם, גם אנשי יהודה: "ואת ובנותיך תשבינה לקדמתך", בזכות: "ונזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך... ונהקמותי לך ברית עולם" – אקיים את הברית לעולם.

175. עם אלו עמים זנתה ירושלים ?

א. מצרים, ב. אשור, ג. בבל (אל ארץ כנען כשדימה – הסוחרים אנשי בבל).

176. ממי לא לקחו בני יהודה מוסר ?

מסדום. (ולוא היתה סדום אחותך לשמועה בפין – השמועה שהיתה בפיכם על נפילת סדום לא גרמה לכם לשוב).

ומפלת יהודה מארם²⁴. (כמו עת חרפת בנות

אֲרָם – ולא לקחו מוסר מהבזיון שהיה להם בימי אחז, שנפלו לפני ארם ושבנו מהם שבויים).

ומפלתם מפלישתים²⁵ - "השאטות אותך מסביב" – בבזיון הגדול שעשו לך העמים שסביבך.

177. מי נקראים "גדלי פֶּשֶׁר"? מצרים.

178. איזה ארץ נקראת "ארץ כנען" ?

בבל, שהיו עוסקים במסחר.

179. הסבר: "בקהתך את אחותיך הגדלות ממך אל

הקטנות ממך".

כשישיב את יהודה, ינתנו האחיות הגדולות עם הקטנות - להיות תחת ממשלת יהודה.

"ונתתי אתהן לך לבנות" - שיהיו האחיות משועבדים ונשלטים תחת יהודה.

180. בזכות מה יזכו בני יהודה לגדולה זו ?

"ולא מבריתך" - לא בזכות שאת שמרת את הברית, אלא בזכות שאני שומר ברית.

181. מדוע: "ולא יהיה לך עוד פתחון פה" ?

"מפני כלמתך" - מרוב בושה, שאת לא קיימת את הברית (וגמלת לו רעה תחת טובה), וה' ברוב רחמיו וחסדיו "בכפרי לך לכל אשר עשית", וקיים הברית.

182. הסבר במילים שלך :

מכרתֶיךָ - מקום מגוריך,

לא כרת שְׂרֵךְ - לא חתכו את חבל הטבור.

רחצתֶיךָ לְמַשְׁעֵי - רחיצה להחליק העור.

בגעל נפְשֶׁךָ - עם כל הלכלוך של הלידה עלֶיךָ.

מתבוססת בְּדָמֶיךָ - שקועה ומגולגלת בדם.

עַדֵּיִם - תכשיטים.

עת דְּדִים - עת אהבה. (הגעת לגיל ולזמן שאת ראויה להתחתן).

ועטרת תפארת - כתר מפואר.

ותיפי במאד מאד – נהיית יפה מאד.

ותצלחי למלוכה – מוצלחת וראויה למלוכה.

כי כליל הוא - שמושלם הוא.

ותשפכי את תזונותיך - והרבית זנות (כמו

ששופכים מכלי כמות גדולה).

במות טלאות - קשטת את הבמות לע"ז בבגדיך.

לא באות ולא יהיה - לא היתה בעולם התנהגות

כזאת ולא תהיה.

²⁵ "ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם. כי הכניע ה' את יהודה בעבור אחי מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל בה" (דהיי"ב כח יח).

²³ כמו: "...צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה". (ירמיה ג יא)
²⁴ "וינתנהו ה' אלקיו ביד מלך ארם, ויפו בו וישבו ממנו שבגה גדולה... וגם ביד מלך ישראל נתן ונד בו מפה גדולה". (דהיי"ב כח יא)

- רַבִּים צָפְצָפָה שָׁמוּ (במקום משובח שיגדל ויתפשט כמו עץ הצפצפה).
188. על מי נאמר "הגפן סורחת שפלת קומה"?
צדקיהו. אמנם היה לגפן סורחת (שגדלה והתפשטה, אך
189.
190.
191.
192.
193.
194.
195.
196.
197.
198.
199.
- ו. ויצאמו ויהי לגפן סורחת - במלכותו צמח וגדל כמו גפן שגדלה.
200. שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו - אבל היה מושפל שהיה כפוף למלך בבל שאת ענפיו היה מפנה אל נבוכדנצר והשרשים שלו גם היו תחת מלך בבל.
201. ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות - ולמרות זאת היתה לו מלכות חזקה ושלטון על כל סביבותיו (דליות, בדים, יונקות, פראות - כולם לשונות סוגי ענפים).
202. על מי נאמר "הגפן סורחת שפלת קומה"?
צדקיהו.
203. הסבר: "ואת פריה יקוסס ויבש!" את פירות הגפן יקצץ והם יתייבשו.
204. מה יהיה העונש של המלך המפר ברית? יתפש ברשת ומצודה וילקח בשבי לבבל.
205. הסבר: "מראש יניקותיו רך אקטוף!" ועל מי המשל? מראש הענפים אקטוף ענף רך. ומדובר על מלך המשיח.
206. הסבר: "ינשפטי איתו שם" (מי ישפוט את מי)? ה' ישפוט את צדקיהו בבבל על שמעל בה'.
207. הסבר: "ינשתלתי אני על הר גבוה ותלול!" ה' ישתול את הארז האדיר שהוא המלך המשיח בהר מרום ישראל - ירושלים.
208. מי ישכון תחת הארז האדיר? ציפור (הגויים שהיו משועבדים למשיח).

- ותבני לך גב - בכל מקום גבוה שיהיה נראה לכל.
- אל כל ראש דרך בנית רמתך - בכל צומת דרכים, בנית מזבחות ובמות גבוהות.
- ותתעבי את יפיך - ביזית את יפיך.
- ואגרע חשך - החסרתי ממך את אוכלך.
- מבלתי שבעתך - ולא שבעת בזנות.
- מה אמלה - כמה כרות וחתוך ממך הלב.
- גדה - אתנן הזונה.
- אשר ערבת עליהם - שנהנית ואהבת לזנות איתם.
- והרסו גבך - והם יהרסו את כל הבמות והמזבחות שבנית במקומות הגבוהים.
- ובתקוץ בתרבותך - יחתכו אותך בחרבותם.
- והנחתי חמתי בך - ינוח הכעס שהיה לי בך.
- אשר פללת לאחותך - ששפטת מעשי אחותך.
- ביום גאונך - ביום שהיית בגאווה וגדולה.
- השאטות אותך מסביב - החרפה והבזיון מהעמים שסביבך
- אשר בזית אלה להפר ברית - שביזית את השבועה, והפרת הברית.

פרק יז

מראה "מעשה מרכבה".

183. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
184. מי הוא "הנשטר הגדול", ומי הוא "נשטר אַחַד גדול"?
"הנשטר הגדול" - הוא נבוכדנצר מלך בבל, "נשטר אַחַד גדול" - הוא מלך מצרים.
185. כיצד עוד תאר את שני הנשרים?
"הנשטר הגדול" - גדול הכנפים אַךְ הַאֲבָר (כנף), מלא הנוצה (מלא בנוצות), אֲשֶׁר לוֹ הַרְקָמָה (נוצותיו בגוונים שונים - כרקמה).
186. את מי הביא הנשר הגדול, אל ארץ כנען (ארץ מסחר-בבל) בעיר רוכלים (סוחרים)?
ני"נ בא ללבנון (לא"י), ולקח את צמרת הארז (הענף הגבוה שבארז - יהויקים וגבוריו), והגלה אותם לבבל.
187. את מי המליך ני"נ?
את צדקיהו אחיו של יהויכין, ובנו של יהויקים. שהיה "מזרע הארץ" (מזרע המלוכה), קח על מים

209. הסבר: "וְאֵת כָּל מִבְרָחָיו בְּכָל אֲנָפָיו" חיילי צדקיהו שמתו בחרב והנשואים ברחו.

210. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

211. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

212. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

213. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

214. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

215. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

פרק יח

מראה "מעשה מרכבה".

216. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

217. כיצד נעמד יחזקאל? כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

218. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

219. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

220. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

221. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

222. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

פרק יט

מראה "מעשה מרכבה".

223. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

224. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

225. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

226. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

227. כיצד נעמד יחזקאל? כיצד נעמד יחזקאל?

יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

228. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

229. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

230. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

פרק כ

מראה "מעשה מרכבה".

231. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

232. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

233. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

234. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

235. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

236. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

237. כיצד נעמד יחזקאל? כיצד נעמד יחזקאל?

יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

238. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

פרק כא

מראה "מעשה מרכבה".

239. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

240. כיצד נעמד יחזקאל?

באה "רוח", ועזרה לו לקום.

319. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
320. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
321. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
322. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
323. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
324. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
325. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
326. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
327. כיצד נעמד יחזקאל? כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
328. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
329. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
330. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
331. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
332. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
333. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
334. כיצד נעמד יחזקאל?
באה "רוח", ועזרה לו לקום.
- 335.